

PÅVÄG

INFORMATION- OCH SAMFUNDSTIDNING FRÅN MISSIONSKYRKAN I FINLAND 3/2026

Evangelistmissionen
Katastrofhjälp och
långsiktigt arbete i Nepal

Pionjärmissionen i Kenya
Gud öppnar dörrar
på Swahilikusten

Undervisning
Vår Gud är övernog

Höstinsamlingen
Nya församlingar
i Svenskfinland

Digital
utgåva

Mission
FMU
MKF-info
Församlingar

INNEHÅLL

LEDAREN s. 3

Stefan Löv

MISSION s. 4-13

Katastrofhjälp och långsiktigt arbete i Nepal
Gud har öppnat dörrar längs Swahilikusten

UNDERVISNING s. 14-15

"Vår Gud är övernog"

FMU s. 16-19

Där unga får växa in i sitt ledarskap
En lägersommar fylld av gemenskap
Soul - en körfestival för barn och unga
90 år av tro, gemenskap och efterföljelse

HÖSTINSAMLINGEN s.20

FS MISSIONSINSAMLING s.21

MKF-info & FÖRSAMLINGAR s.22-30

En helg av hopp, enhet och nya steg
Viktiga dagar tillsammans
Skolan börjar hemma hos familjen Gädda
Kyrka för en tid som denna
Störst är kärleken
Gud talar till oss på svenska

BIBELKRYSS s.31

MIDVINTERVECKAN s.32

Skolan börjar hemma hos familjen Gädda s.24-27

PÅ VÄG

UTGIVARE

Missionskyrkan i Finland, MKF

KONTAKTUPPGIFTER

Missionskyrkan i Finland
Fredsgatan 37
06100 Borgå
tel: 050-5272285
epost: info@mkf.fi

ANSVARIG UTGIVARE

Stefan Löv

PRODUKTION

MKF och SSM Design

REDAKTÖRER OCH TEXTREDIGERARE

Sabina Söderlund-Myllyharju
Markus Linde
Roger Andersson
Stefan Salonen
Henrik Nymalm

PÄRMBILD

Markus Linde

Tidningen På Väg utges av
samfundet Missionskyrkan i
Finland. Den utkommer 2-3
ggr/år och ger en överblick
och inblick i det som sker i sam-
fundet och de olika lokalförsam-
lingarna.

Insamlingstillstånd i Finland, med undantag av Åland:

RA/2021/1616

Landskapet Åland:

ÅLR 2021/10685

INBETALNINGSUPPGIFTER

Bankkonto:

IBAN: FI57 4055 1020 2570 71

Swift/BIC: HELSFIHH

MobilePay:

55058

Ange i meddelandefältet till
vilket ändamål din gåva skall
gå (t.ex. Evangelistmissionen,
MKF:s allmänna arbete, På
Väg). Alla gåvor och bidrag är
anonyma (utom för ekonomi-
ansvariga). Tack för din gåva!

Kallelsen och uppgiften

När vi läser artiklarna i det här numret av På Väg ser vi att det är ganska mycket på gång i Guds rike. Människor engagerar sig och aktiveras i sina gåvor, både i församlingslivet och i missionsens utåtriktade tjänst. Det är inspirerande och väldigt fint att det finns en dynamik och bredd i det vi gör som församlingsrörelse. I allt som görs är det också hälsosamt att påminna oss om att det finns två viktiga sidor av livet med Herren, de två sidor som bibelorden invid talar om.

Allt flödar ur det viktigaste: kallelsen till gemenskap med Jesus Kristus. Utifrån den kallelsen, att vila i Honom och vara rotad i Hans rättfärdighet som blivit vår genom tron, får vi sedan var och en fungera i den uppgift Han ger oss. Han kallar oss till efterföljelse, och i det utrustar Han oss för vår uppgift: att vara människofiskare. Allt vi gör som individer, församlingar och samfund handlar i grund och botten om att vinna människor för Guds rike. Det är Missionsbefallningens kärna.

Mångfalden av gåvor och tjänster är rik i våra församlingar. Utmaningen vi alla har är att det hela tiden ska få finnas en rörelse både djupare inåt mot Jesus och utåt mot samhället. Vi är inte kallade att arbeta för Herren utan med Herren. Vi är inte kallade att "samla i ladorna" i första hand, utan att utifrån livsgemenskapen med Kristus bära frukt. Det innebär ett sändande, ett gående, ett planterande och ett skördande.

"Mycket är på gång" är ingen triumf i sig. Vi kan lätt springa omkring i cirklar utan att det blir någon god frukt av det hela. Men Jesus har bestämt om oss att vi ska gå ut och bära frukt, frukt som blir bestående. Hur kommer du och jag djupare in i gemenskapen med Jesus i den här tiden? Hur kan vi lyda Honom och Hans missionsbefallning så samvetsgrant som möjligt 2026 och framöver?

En god start är att varje dag överlåta våra liv åt Honom, vila i Honom, som har lovat att om vi följer honom så ska Han göra (utrusta) oss till människofiskare!

Stefan Löv
Samfundsledare
Missionskyrkan i Finland

**Gud är trofast,
han som
har kallat
er till
gemenskap
med sin
Son Jesus
Kristus,
vår Herre.
(1 Kor 1:9)**

**Jesus sade
till dem:
"Kom och
följ mig,
så ska jag
göra er till
människo-
fiskare."
(Mark 1:17)**

EVANGELISTMISSIONEN

Röjningsarbetet efter flodvågen är svårt och farligt med bråte och lermassor, och det görs ofta med bara händer.

Katastrofhjälp och långsiktigt arbete i Nepal

Översvämningarna och jordskreden i Nepal i slutet av augusti har lämnat många människor utan hem och försörjning. Också lokala kristna och församlingar har drabbats hårt. När Evangelistmissionens Olle Rosenqvist reste till Nepal den 9 september mötte han ett land där nödhjälp nu behöver gå hand i hand med det långsiktiga arbete som redan pågår. Under resan fick han också återse en liten flicka som fått hjälp till en hjärtoperation och delta i invigningen av en skola för 300 barn i Jhapa.

Rapporterna som nått oss från de katastrofdrabbade områdena i Nepal berättar om stora materiella skador, men framför allt om människor som på kort tid har förlorat hem, försörjning och anhöriga. Översväm-

ningarna har följts av jordskred som skadat vägar, vilket gör det svårt att nå flera av de områden där behovet av hjälp är stort.

Också de lokala kristna har drabbats. Genom Evangelistmissionens kontakter har vi fått rapporter om platser där hela församlingar har svepts med av vattenmassorna och om andra platser där församlingens pastor har försvunnit i floden.

Det är samtidigt förenat med betydande risker att försöka nå fram till de isolerade områdena. Fyra evangelister gav sig iväg för att nå några av de drabbade samhällena, men endast tre kom fram. Den fjärde sveptes med i ett jordskred längs vägen. Händelsen visar hur utsatta också hjälparbetare och lokala kristna är när de försöker ta sig fram på vägar som försvagats av regn och jordmassor.

En av Evangelistmissionens

lokala medarbetare är evangelisten **Ganesh Pariyar**, som arbetar i nära kontakt med kristna i de krisdrabbade områdena. Genom Ganesh och andra lokala medarbetare får vi information om situationen, samtidigt som hjälpen kan förmedlas genom människor som känner områdena och de lokala församlingarna.

I det första skedet ligger tyngdpunkten på grundläggande behov såsom tillfälligt boende, mat, kläder, filter, rent vatten, hygienartiklar och första hjälpen. Där det är möjligt finns också planer på medicinsk hjälp med läkare och sjukskötare. På längre sikt behövs stöd för återuppbyggnad och försörjning, men också samtal och själavård för människor som har förlorat anhöriga, hem och mycket av den trygghet de tidigare haft.

För de lokala kristna är det andliga arbetet en naturlig del

av hjälpen. De vill kunna finnas nära de drabbade, lyssna, be med människor och dela det kristna hoppet, samtidigt som de praktiska behoven möts.

En planerad resa fick ett nytt sammanhang

När Olle Rosenqvist reste till Nepal den 9 september var resan planerad sedan tidigare. Programmet förde honom först till Kathmandu och därefter vidare till Jhapa i sydöstra Nepal. Katastrofen gjorde ändå att en del av de redan etablerade kontakterna fick en ny betydelse för det pågående hjälparbetet.

En av dessa kontakter är **Indra**, en lokal affärsman som Evangelistmissionen samarbetat med under en längre tid. Genom sitt kontaktnät och sina sömnadsfabriker har han möjlighet att bidra till att tillverka och distribuera material som behövs i de drabbade områdena.

Det är också en av fördelarna med ett arbete som bygger på långvariga lokala relationer. När en akut situation uppstår behöver man inte börja med att söka efter kontakter utifrån.

Medarbetarna finns redan i landet, känner förhållandena och har nätverk genom vilka hjälpen kan föras vidare. Ganesh arbetar nära kristna i de drabbade områdena, medan Indra genom sin verksamhet och sina kontakter kan bidra med andra praktiska resurser.

FAKTA | Hjälpen efter katastrofen

Den första hjälpen riktas till grundläggande behov såsom mat, rent vatten, tillfälliga skydd, kläder, filter, hygienartiklar och sjukvård.

Därefter följer behov av mer permanenta bostäder, stöd till försörjning och samtal med människor som drabbats av sorg och andra konsekvenser av katastrofen.

Genom olika kanaler har omkring 20 000 euro samlats in till nödhjälpen. Hjälpen distribueras genom lokala medarbetare och nätverk.

Missionskyrkan i Finland samarbetar med lokala personer så som Ganesh som känner till förhållandena i landet och har nätverk genom vilka hjälpen från Finland kan föras vidare.

Återseende efter hjärtoperationen

Under vistelsen fick Olle också möjlighet att återse den lilla flicka som Evangelistmissionen tidigare varit med och hjälpt med medel till en hjärtoperation.

Hon återhämtar sig väl efter ingreppet och det tydligaste synliga tecknet på det hon gått igenom är i dag ärret efter operationen, som förväntas blekna med tiden.

För Olle blev återseendet också en möjlighet att se resultatet av en insats som tidigare förmedlats genom arbetet i Nepal.

Sådana möten är en påminnelse om att mycket av missionsarbetet sker på individnivå. Vid sidan av större projekt och katastrofinsatser finns enskilda människor och familjer där relativt begränsade insatser kan få stor betydelse.

Skolan i Jhapa kunde invigas

En annan del av resan förde Olle till Jhapa och Indras hemby, där ett projekt som Evangelistmissionen varit engagerad i under de senaste två åren nu nådde en viktig milstolpe. Tillsammans med **Dawa Bhutia** och Indra fick Olle delta i invigningen av en skola för omkring 300 barn från fattiga familjer i området.

Evangelistmissionen har under de senaste åren varit med och stött bygandet av skolan. Inför invigningen återstod ännu några praktiska delar, och Olle kunde förmedla medel från Missionskyrkan i Finland (MKF) och Martyrkyrkans vänner för att hjälpa till att färdigställa satsningen och utrusta barnen inför skolgången.

Barnen fick ryggsäckar och skolmaterial såsom böcker, anteckningsmaterial och pennor. I samband med invigningen fick de också lite godis. För familjer med små ekonomiska resurser kan kostnaderna för sådant som behövs i skolan vara ett verkligt hinder, och tanken är

därför att stödet ska göra det lättare för barnen att faktiskt kunna delta i undervisningen.

FAKTA | Skolan i Jhapa

Skolan är avsedd för omkring 300 barn från fattiga familjer i Indras hemby i Jhapa.

Evangelistmissionen har under de senaste två åren varit med och stött bygandet. I samband med invigningen kunde Olle också förmedla medel från MKF och MKV till bland annat ryggsäckar och skolmaterial.

Olle Rosenqvist deltog i invigningen tillsammans med Dawa Bhutia och Indra.

Nödhjälp och långsiktigt arbete

Olles resa kom därmed att innehålla flera ganska olika delar av det arbete som Evangelistmissionen bedriver i Nepal.

Katastrofen skapade ett akut behov av hjälp samtidigt som redan planerade insatser fortsatte. Under samma resa kunde Olle möta människor som arbetar med nödhjälpen, återse ett barn som tidigare fått hjälp till sjukvård och delta i invigningen av en skola som vuxit fram under flera års arbete.

Det gemensamma för dessa insatser är de lokala relationerna. Evangelistmissionens arbete i Nepal bygger till stor del på samarbetet med människor som Ganesh, Dawa och Indra och med de församlingar och nätverk som de i sin tur står i kontakt med. Det gör det möjligt att arbeta både långsiktigt och att reagera när situationen plötsligt förändras.

När översvämningarna nu har skapat nya och omfattande behov fortsätter därför arbetet genom samma lokala nätverk. På vissa håll handlar det för närvarande om mat, vatten, kläder och tak över huvudet. På andra håll fortsätter redan påbörjade projekt inom utbildning, församlingsarbete och socialt stöd.

Behoven ser olika ut, men arbetssättet är i grunden detsamma: att arbeta tillsammans med lokala kristna och medarbetare och försöka förena praktisk hjälp med Evangelistmissionens långsiktiga uppdrag att dela evangeliet och stöda lokala församlingar.

Text: Markus Linde
Bilder: MKF

Swahilikusten i Kenya

PIONJÄRMISSIONEN I KENYA

Gud har öppnat dörrar längs Swahilikusten

Den 28 september–11 oktober befinner sig Missionskyrkan i Finlands missionskoordinator Markus Linde i Kenya. Resan har två delar: först internationell gemenskap och samfundssamarbete i Limuru utanför Nairobi och därefter en vecka tillsammans med Pionjärmissionens vänner och medarbetare längs Swahilikusten.

I Limuru strålar Markus samman med FMU:s **Linnea Hjortman** och **Per Richard Levälhathi** för att representera Missionskyrkan i Finland vid årsmötet för IF FEC – International Federation of Free Evangeli-

cal Churches. I anslutning till årsmötet har FMU:s representanter redan deltagit i APG29 World Forum, IF FEC:s internationella ungdomsforum.

För Markus blir dagarna i Limuru en möjlighet att möta representanter för systerkyrkor från olika delar av världen och samtidigt knyta Pionjärmissionen Kenya till ett större internationellt sammanhang.

Den 4 oktober börjar sedan resans andra del. Markus möter **Halvor Flottorp** samt de kenyanska bröderna **James** och **Nicholas** på flygfältet i Nairobi. Därifrån fortsätter de tillsammans med tåg ner mot Mom-

basa och Swahilikusten för en veckas arbete.

Det är samtidigt en resa som ger anledning att stanna upp och se tillbaka. För drygt ett år sedan var Pionjärmissionen Kenya ännu något mycket litet – några relationer, en vision och en försiktig budget. Sedan dess har både kontaktnätet och stödet vuxit betydligt mer än vi vågade hoppas på. Nu får Markus och Halvor möjlighet att på plats återse gamla vänner, lära känna nya medarbetare och framför allt lyssna till dem som lever och arbetar längs Kenyas kust.

Outreach till Tana river under Gideon Momos ledarträning.

Den 28 augusti fick Yousef och Miriam välkomna sitt första barn, en liten flicka som vi här kallar Blessed.

Tillbaka hos husförsamlingen – nu som en familj på tre

En av de relationer som funnits med från början är den till **Yousef** och **Miriam**. Efter ett år av missions- och ledarträning ombord på missionsfartyget *Logos Hope* har de nu återvänt till Mombasa och till den lilla kristna gemenskap bland människor med muslimsk bakgrund som de tidigare varit med och byggt upp.

Men de har också återvänt till en helt ny fas i livet.

Den 28 augusti fick Yousef och Miriam välkomna sitt första barn, en liten flicka som vi här kallar **Blessed**. Det är ett efter-

längtat barn som familjen länge har bett för, och de beskriver själva hennes födelse som en påminnelse om Guds trofasthet.

Den första tiden hemma har därför fått ett annat tempo. Just nu ser Yousef och Miriam omsorgen om den lilla familjen som sin första uppgift: Miriam behöver få återhämta sig efter förlossningen och tillsammans får de lära sig vad det innebär att vara föräldrar.

Samtidigt har återkomsten till Mombasa blivit en stark påminnelse om vad kristen gemenskap kan betyda. Efter ett år tillsammans med kristna från mer än 65 nationaliteter

på Logos Hope visste de inte riktigt hur det skulle kännas att komma hem och börja på nytt. Men vänner och kristna syskon i Mombasa har slutit upp kring den unga familjen – kommit på besök, bett tillsammans med dem, hämtat mat och gåvor och helt enkelt funnits där.

Mitt i den nya familjesituationen finns längtan efter att fortsätta vara en del av det Gud gör i Mombasa.

Yousef berättar att medlemmarna i husförsamlingen mår väl. De andra ledarna har välkomnat Yousef och Miriam tillbaka och önskat att de åter ska ta ett större ansvar, men

Solnedgång på Swahilikusten.

de själva vill gå varsamt fram. De beskriver sin hållning med orden att de tror mer på partnerskap än ägarskap. De vill inte komma tillbaka och ta över något som Gud fortsatt att göra genom andra medan de varit borta, utan först lyssna, delta och se hur de bäst kan tjäna tillsammans med de andra.

Det ligger också i linje med deras vision att stärka lokala troende och se lärjungar och gemenskaper växa vidare genom lokalt ledarskap. Innan de reste överlämnade de ansvaret för husförsamlingen till andra kristna medarbetare, och nu vill de fortsätta tjäna tillsammans med dem snarare än att återta kontrollen över arbetet.

De senaste lördagarna har Yousef åter deltagit i gemenskapens bibelstudier. Vid båda samlingarna kom omkring tio personer, inklusive barn, och tillsammans avslutade de Johannesevangeliet med kapitel 20 och 21.

En särskild uppmuntran var **Hassan**, som inte deltagit sedan Yousef och Miriam reste iväg. Nu kom han tillbaka och sade att han tänker fortsätta komma varje lördag när han har möjlighet. Samtidigt har också nya människor, bland annat **Salma** och **Haron**, hittat till gemenskapen.

Arbetet bygger till stor del på personliga relationer. Yousef och Miriam har själva muslimsk bakgrund och beskriver hur förtroende och vänskap är avgörande, inte minst i mötet med muslimska folkslag. Under deras första år i Mombasa arbetade de med personlig lärjungaträning, en husförsamling och relationsskapande arbete bland unga.

Nu får vi särskilt be för Miriam när hon återhämtar sig efter förlossningen, för Yousef och Miriam när de lär sig livet som föräldrar och för lilla Blessed när hon växer. Samtidigt fortsätter vi att be för mänskorna omkring dem och för att Jesus ska bli känd bland männi-

skor som ännu har liten tillgång till evangeliet.

Bibeln på människors eget språk

Under resan öppnas också en ny dörr.

Genom **Richard Brewis**, tidigare missionsledare inom *Suomen Vapaakirkko* och numera en av ledarna inom *Andreaskyrkans* engelskspråkiga gemenskap *EFC* samt verksam inom *Wycliffe Bible Translation Finland*, har Markus fått kontakt med två lokala medarbetare som arbetar med bibelöversättning till muslimska folkgruppers språk längs Swahilikusten.

Markus fick möjlighet att träffa Richard och de två medarbetarna redan i Helsingfors i mitten av september. Under resan kommer Markus och Halvor nu att få möta dem igen, denna gång på deras egna verksamhetsområden i Mombasa och Malindi. Det ger möjlighet att lyssna, lära känna

arbetet bättre och undersöka hur Pionjärmissionen Kenya kan stå tillsammans med människor som redan tjänar i området.

Det här är också en viktig del av hur vi vill att Pionjärmissionen ska fungera. Vi kommer inte till Kenya för att bygga något som ska ägas eller styras från Finland. Vi vill söka efter de människor Gud redan kallat, lyssna till dem och se hur vi kan stå tillsammans med dem.

Från utbildning till möten på missionsfältet

Ett annat samarbete som redan har hunnit bära frukt är kontakten med **Gideon Momo**.

Genom Pionjärmissionen fick Nicholas och James nyligen möjlighet att delta i en missionsutbildning tillsammans med Gideon. Under tre hela dagar fick de undervisning och träning, men utbildningen stannade inte i klassrummet. Den fjärde dagen reste de tillsammans ut till Gideons eget missionsområde i Tana River-regionen.

Där fick Nicholas och James möta vänner till Gideon från två onådda folkgrupper och själva se något av den verklighet som missionsarbetet sker i.

Båda verkar ha kommit tillbaka inspirerade och mycket nöjda med upplägget och önskar att samarbetet med Gideon ska fortsätta. James har skickat flera uppskattande meddelanden efter utbildningen och beskrivit hur mycket stödet från Finland har betytt för dem: *"I have no words to describe what you're doing and the church, youth and anyone else who has supported us in this journey. We really appreciate it."*

Det är uppmuntrande att se hur ett samarbete kan bli mer än ekonomiskt stöd. Målet är att lokala kristna ledare och evangelister får möjlighet att lära av andra som redan arbetar bland onådda folkgrupper – och sedan själva bära arbetet vidare.

En vecka längs Swahilikusten

När Markus, Halvor, James och Nicholas anländer till Mombasa väntar därför en vecka som kommer att föra dem till flera olika delar av det nätverk som vuxit fram.

Markus och Halvor kommer att träffa lokala kontakter inom den kristna underjordiska kyrkan och få en närmare bild av hur det är att leva som kristen i en miljö där en öppen bekännelse av tron kan innebära stora sociala konsekvenser. De kommer också att få vara med och välsigna och be för evangelister som står inför att gå ut i missionsarbete.

En annan viktig del av resan

blir mötet med James och pastor Nicholas och arbetet inom Pendo Streetcare, som MKF arbetar parallellt med för att stöda gatubarns rättigheter och deras möjlighet till ett värdigt liv och en framtid. Pastor Nicholas får dessutom stöd från en bibelstudiegrupp i Sundom, ännu ett exempel på hur människor här hemma kan knytas till arbetet i Kenya.

Resan handlar därför inte enbart om att följa upp sådant som redan pågår. Den handlar lika mycket om att lyssna.

Vilka människor har Gud redan kallat? Var finns de lokala församlingarna, evangelisterna och bibelöversättarna? Vilka behov ser de själva? Och var kan vi från Finland komma bredvid och hjälpa utan att ta över?

Nicholas (t.h.)
samt Gideon
Momo och
James (nedan).

Ledarträningen med Gideon Momo är både praktisk och teoretisk.

Från nästan ingenting till ett växande nätverk

När Pionjärmissionen Kenya startade fanns inga stora ekonomiska resurser eller färdiga strukturer. Det fanns några kontakter, en längtan efter att nå människor med evangeliet och en vilja att börja.

För drygt ett år sedan presenterade Markus en målbudget för Kenyamissionen inför MKF:s styrelse. Grundtanken var enkel: det som kommer in till arbetet ska också gå ut till missionsfältet. Förhoppningen var att kunna samla in omkring 12 000 euro, men styrelsen valde en försiktigare målsättning och budgeten sattes till 6 000 euro.

På mindre än ett år har nu knappt 15 000 euro kommit in till arbetet.

För Markus och Halvor är det en stor anledning till tacksamhet. Det som började med

nästan ingenting har fått växa genom människor som gett, bett och burit arbetet tillsammans med oss.

Men ännu viktigare än siffrorna är människorna bakom dem.

Yousef och Miriam har återvänt till Mombasa – nu tillsammans med lilla Blessed. En liten grupp samlas kring Guds ord. Hassan har återvänt och Salma och Haron har hittat dit. Nicholas och James har fått utbildning och mött onådda folkgrupper i Tana River. Lokala evangelister står redo att gå ut. Bibelöversättare arbetar för att människor ska kunna läsa Guds ord på sitt eget språk. *Pendo Streetcare* fortsätter arbetet bland utsatta barn.

Och bakom allt detta finns människor i Finland som ger och ber.

När Markus och Halvor nu reser vidare mot Swahilikusten gör de det därför framför allt med tacksamhet. Tacksamhet till alla er som har varit med och gjort arbetet möjligt – och tacksamhet till Gud för hur något som började så litet redan har fått växa.

Fortsätt gärna att be för resan, för dagarna tillsammans med IFFEC i Limuru, för resan vidare till Mombasa, för alla möten längs Swahilikusten, för vishet inför framtiden och för de lokala bröder och systrar som varje dag lever och tjänar mitt i den verklighet där Pionjärmissionen Kenya vill få vara med och stöda.

Text: Markus Linde
Bilder: MKF

Inbetalningar

MISSIONSKYRKAN I FINLAND

Bankkonto: IBAN: FI57 4055 1020 2570 71
(Swift/BIC: HELSFIHH)

MobilePay: 55058

Använd referensnummer (girering) eller skriv vilket ändamål din gåva skall gå till (MobilePay). Alla gåvor och bidrag är anonyma (utom för ekonomiansvariga). Din gåva är viktig.

Nyhetsbrev

Vill du få nyheter från missionsfälten, om konferenser och andra händelser inom samfundet? Vill du läsa tidningen På Väg digitalt? Beställ då vårt nyhetsbrev genom att gå in på **www.mkf.fi/nyhetsbrev** eller genom QR-koden intill!

Minnesadresser

Minnesadresserna kan fås via din lokala församling eller beställas genom att kontakta info@mkf.fi. Genom minnesadresserna vill vi förmedla tröst, hopp och evangeliets löfte – även i sorgens stund.

Minnesadresserna kostar 20 €/st inklusive kuvert.

Betalas till:

Missionskyrkan i Finland
IBAN: FI57 4055 1020 2570 71
Ref: 74010 (Blomsterfonden)

Mobilepay: #55058
Meddelande: 74010 (Blomsterfonden)

Sociala medier

Följ oss på Facebook och Instagram på:

- [facebook.com/missionskyrkanifinland](https://www.facebook.com/missionskyrkanifinland)
- [instagram.com/missionskyrkanifinland](https://www.instagram.com/missionskyrkanifinland)

Karl Granberg funderar
över hur tokigt det skulle
låta om det hette "Halva
vägen går Han med mig"
eller "Jag är med er vissa
dagar, intill tidens slut."

"Vår Gud är övernog"

Har du också stämt in i "Halva vägen går Han med mig"? Nej, förstås inte, men det är kul att fundera på hur våra andliga sånger skulle låta om de var lite mindre uppmuntrande.

En rolig tanke, men ingen rolig verklighet

Jag tycker det är lite kul att fundera på mindre uppmuntrande andliga sånger. T.ex. "Halva vägen går Han med mig", "Jag är med er vissa dagar, intill tidens ände" eller "Vilken bekant vi har i Jesus". Kanske du kommer på fler. Vi kan få oss ett skratt, för det är så tokroligt jämfört med vad sångerna är tänkta att göra: att trovisst proklamera Guds tillräcklighet och godhet. Kanske en aning finländskt är det att inte uttrycka sig så översvallande, utan sådär lite lagom.

Men en katastrof vore det om Gud faktiskt inte gick med oss hela vägen. Om Han gick med oss i början, men sedan i något skede sade åt oss: "jag har gjort mitt nu, resten får du klara själv!" Kanske vi människor

skulle göra så. Men tack och lov är Gud inte en människa: "Gud är inte en människa, så att han skulle ljuga, inte en människosson, så att han skulle ångra sig" (4 Mos 23:19a, jfr 1 Sam 15:29) och "Jag vill inte utföra min brinnande vrede, jag vill inte ödelägga Efraim igen, för jag är Gud och inte en människa" (Hosea 11:9a).

Tankar vi kanske aldrig säger högt

Av samma anledning skulle det inte vara särskilt ärande gentemot Gud att sjunga de avvikande sångerna ovan. Men det kan hända att vi ändå kommer på oss själva med att tänka såna tankar ibland, även om vi aldrig skulle säga dem högt.

Kanske tänker du att Gud visserligen gav bönesvar förra gången, men att det nu är för mycket begärt att be på nytt. Eller att du klandrat dig så illa den här gången att Gud inte kan förlåta dig när du kommer till Honom. Kanske tänker du att Gud förvisso vill välsigna

"Men en katastrof vore det om Gud faktiskt inte gick med oss hela vägen. Om han gick med oss i början, men sedan i något skede sade åt oss: 'jag har gjort mitt nu, resten får du klara själv!'."

och använda alla andra, men inte dig. Eller att du redan njutit av så mycket av Guds godhet att du nu måste dra dig undan och ligga lågt ett tag, och istället ta i och klara dig själv, i egen kraft.... Eller kanske du har en egen variant?

En förvrängd gudsbild?

Kanske har vi låtit våra negativa erfarenheter av våra medmänniskor färga vår gudsbild. Vi får påminna oss om vad Bibeldordet säger istället, för det var ju inte såhär:

Att Herren visserligen är vår Herde, men att det ändå fattas oss en del saker vi verkligen behöver (jfr Ps 23:1). Att Gud ibland för oss fram i Kristi segertåg (jfr 2 Kor 2:14), eller att han ger oss ett måttligt bra resultat genom vår Herre Jesus Kristus (jfr 1 Kor 15:57). Att vår möda i Herren kan tänkas vara värd det, om vi har tur (jfr 1 Kor 15:58), att vissa saker förmår vi i honom som ger oss kraft (jfr Fil 4:13). Att vi visserligen får kasta alla våra bekymmer på honom, men att han lägger oss på väntelistan och kanske hinner hjälpa oss inom en överskådlig framtid (jfr 1 Pet 5:7). Att vi kan närma oss Gud, så ska han fundera på saken (jfr Jak 4:8).

Jovisst, vissa kriterier finns det, och vi måste förstå Ordet rätt i dess sammanhang. Men vi får inte tappa poängen med det Han säger. Vi vill inte hamna i en felaktig framgångsteologi, men lika fullt ska vi inte ha en nederlagsteologi heller.

Dayenu, och ändå inte nog

I judiskt påskfirande påminner man sig om hur Gud räddade sitt folk ur Egypten. Ett stående inslag är sången Dayenu ("Det hade räckt" på hebreiska). Man gläder sig över de olika momenten i Guds befrielse och Hans omsorg i öknen ända in i det förlovade landet: man räknar upp saker i stil med att det hade räckt om Gud endast fört dem ut ur Egypten, att det hade räckt om Gud endast gett dem egyptiernas rikedom, eller om Gud endast gett dem Torah.

Och visst finns det en poäng här: man får vara tacksam för varje moment och inte ta det för givet. Men samtidigt hade det inte varit särskilt glädjande på det stora hela om de tio plågorna drabbat egyptierna, om man ändå hade tvingats stanna kvar i Egypten. Och det

"Vi är behovets barn, men Han är tillräcklighetens Gud. Hela vägen går han med oss. Gud, som så tydligt är med i början av det kristna livet, är den vi kan lita på att går med ända till slutet."

var inte Guds plan heller: Han ville fullt ut frälsa sitt folk.

Den fulla frälsningen i Jesus

I Hebréerbrevet 7:25–26 står det om Jesus: "Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som kommer till Gud genom honom, eftersom han alltid lever för att be för dem. Det var en sådan överstepräst vi behövde, en som är helig,

oskyldig, obefläckad, skild från syndare och upphöjd över himlarna." Tack och lov för den fulla frälsningen i Jesus! I Honom finns ingen brist, Han är perfekt lämpad att möta våra behov.

Vi är behovets barn, men Han är tillräcklighetens Gud. Hela vägen går Han med oss. Gud, som så tydligt är med i början av det kristna livet, är den vi kan lita på att går med ända till slutet. Och genom Honom är det också möjligt att fullfölja vårt lopp väl och gå starkt i mål med Jesus: "Han som har makt att bevara er från fall och föra fram er fläckfria och jublande inför sin härlighet, den ende Guden, vår Frälsare genom Jesus Kristus, vår Herre, honom tillhör ära, majestät, välde och makt före all tid, nu och i all evighet. Amen." (Judas 1:24–25)

Text: Karl Granberg
Bild: Adobe Stocks

Karl Granberg är pastor i Kvevlax missionskyrka i Korsholm, Österbotten. Församlingen har en livlig scoutverksamhet, betjänar ung som gammal, ordnar s.k. helandemöten (gemenskaps- och förbönsvällar), och åtnjuter fint ekumeniskt samarbete på orten.

Karl har bott större delen av sitt liv i Hongkong (där han spenderat sina tidigaste år som missionärsbarn), med olika etapper i Finland, den senaste tillsammans med sin familj från 2018. Idag bor de i ett gammalt, renoverat baptistbönehus där de fortfarande drömmer om att ordna verksamhet i den tillhörande kyrkdelen.

Förutom det lokala arbetet brukar Karl också vara engagerad med samfundets/FMUs ungdomsläger KDS och MVV.

FMU

Det börjar kanske inte med en scen, en mikrofon eller en ledartitel. Kanske börjar det med en fråga: "Vad har Gud lagt i dig, och hur kan du använda det för andra?"

Där unga får växa in i sitt ledarskap

LEDARAKADEMIN Frågan om vad Gud har lagt ner i just mig och hur jag kan använda detta för andra, får på olika sätt ta plats i LedarAkademin, FMU:s ledarträning för ungdomar mellan 15 och 20 år. Här samlas unga med olika bakgrunder och erfarenheter för att utforska vad kristet ledarskap kan innebära – och för att själva få växa in i det.

Visionen är större än själva utbildningen. Målet är att en ny generation mogna, stabila och Kristuslika ledare ska resa sig och hitta sin plats i Kristi kropp.

Att få växa – inte bara prestera

På LedarAkademin handlar ledarskap inte främst om att vara den som syns mest eller har alla svar. Det handlar om att följa Jesus och tjäna andra.

Därför får deltagarna möta många olika sidor av ledarskapet: bön, Bibeln, kommunikation, teamwork, självkännedom, vila och själavård. De får upptäcka sina styrkor, men också sina begränsningar. Att kunna säga nej, delegera och våga be om

hjälp hör också till ett hållbart ledarskap.

Bönen har en självklar plats. Den kristna ledaren förväntas inte bära allt med egen kraft. Ledarskapet får i stället växa fram ur relationen till Jesus. Och vila ses inte som ett avbrott från det viktiga – utan som en förutsättning för att kunna fortsätta tjäna med kraft och glädje.

Ledarskap är mångfasetterat och en god ledare behöver många olika färdigheter. Varje helg fokuserar på ett specifikt område inom ledarskap.

Där teori blir till verklighet

En viktig del av LedarAkademin är att deltagarna inte bara sitter och lyssnar. De får prova.

Utbildningen består av träningshelger, praktiska övningar och mentorskap. Varje deltagare får en mentor som följer dem under utbildningen. Det skapar möjlighet att stanna

Utbildningshelger

Bön

Kommunikation

Själavård

Ledarskap

Bibeln

Teamwork

Självkännedom

Vila

upp, samtala och fundera över hur det man lär sig faktiskt kan omsättas i det egna livet och i församlingen.

Sedan kommer det praktiska ledarskapet. Deltagarna får vara med och leda i församlingens verksamhet eller på läger. Till slut får de själva ordna ett läger eller evenemang som sitt examensarbete.

Det är ett sätt att gå från "så här fungerar ledarskap" till "nu får jag själv pröva". Och kanske är det just där mycket av växten sker – när det man hört plötsligt får fötter.

Gemenskapen mellan passen

Men LedarAkademin handlar inte bara om undervisning och uppgifter. Mellan föreläsningarna finns också livet: Tid för samtal. Bastu. Spel. Avkoppling. Gemenskap.

Det är en viktig del av helheten. För ledarskap handlar i grunden om människor. Om att kunna lyssna, bygga relationer, uppmuntra och skapa utrymme för andra att växa.

Och ingen förväntas bli en kopia av någon annan. Tvärtom lyfter utbildningen fram självkännedom och insikten om att människor har olika gåvor, styrkor och utmaningar.

En investering i morgondagens kyrka

LedarAkademin är en del av FMU och Missionskyrkan i Finland, men är öppen för unga kristna oavsett kyrklig bakgrund. Tanken är att unga ledare ska få växa både som människor och som kristna och sedan fortsätta använda sina gåvor i församlingar och andra kristna sammanhang.

Det är lätt att tala om unga som framtidens kyrka. Men LedarAkademin idé pekar på något annat: unga behöver inte vänta på framtiden för att få bidra. De kan få ta ansvar, pröva sina gåvor och vara en del av

För att stärka unga ledare behöver de få möjligheten att lära sig om ledarskap och att tränas i ledarskap.

Bibeln och dess principer ger en stark grund för kristet ledarskap som kan hjälpa unga ledare att fatta kloka beslut.

kyrkans liv redan nu.

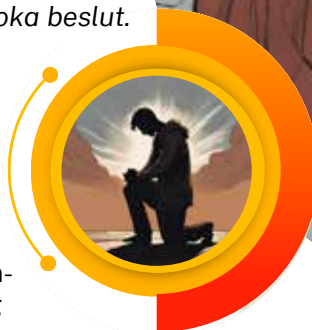
Kanske är det också där den verkliga investeringen finns: i en ung människa som får upptäcka sina gåvor, i en mentor som tar sig tid att lyssna, i en församling som vågar ge ansvar. I en tro som får växa från ord till handling.

Och kanske börjar nästa generations ledarskap just där

– inte med en titel, utan med en ung människa som får frågan: "Vill du vara med och tjäna?"

Text: Alan Kongari

Bild: Canva AI

LedarAkademin i ett nötskal

UTBILDNINGSHELGER Dessa ger tillsammans en bild av vad ledarskap innebär. Man kan gå dem i vilken ordning som helst, vilket betyder att man kan börja LedarAkademin när man vill. Går man alla helger blir man klar på 2 år.

MENTORSKAP Varje god ledare behöver en mentor. Genom LedarAkademin får varje deltagare en mentor som träffar deltagaren några gånger per termin.

PRAKTIK Utöver utbildningshelger ska deltagarna tränas i ledarskap i praktiken genom att fungera i olika ledarskapsfunktioner på läger eller i församlingens verksamhet.

EXAMEN Som avslutning får deltagarna göra ett examensarbete i form av att ordna ett eget läger eller ett evenemang där deltagarna demonstrerar sina nya färdigheter.

TILLÄMPNING Ledarskap tar inte slut efter LedarAkademin utan fortsätter i praktiken i församlingens verksamhet och på diverse läger.

Lek på tonårslägret i Toivonlinna.

Ledarna ordnade tivoli på barnlägret Sommarskoj 2. Paddling vid FMU:s lägergård på Sommarskoj 1.

En lägersommar fylld av gemenskap

LÄGER Sommaren är över, och FMU kan blicka tillbaka på en lägersäsong med totalt åtta läger och omkring 40 unga som tjänat som ledare och hjälpledare.

I korthet

- # 4 barnläger, 2 tonårsläger, 1 scout-läger samt Missionskyrkans Kristendomsskola (KDS)
- # Cirka 40 ungdomar deltog som hjälpledare och ledare
- # Lägren hölls i Sundom, S:t Karins och Jakobstad — ett till planeras i Närpes

- Vi tror på läger som ett verktyg för att förmedla de goda nyheterna om Jesus och hjälpa barn och tonåringar till ett rikare liv, med kompisar och med Herren, säger **Per-Richard Levälahti**, verksamhetsledare för FMU. Läger är också ett utmärkt redskap för att ge ungdomar möjlighet till ledarträning och ansvarstagande. För många tonåringar kan särskilt lägren vara en språngbräda in i församlingarnas ungdomsarbete, eftersom de fått vänner på lägren som också går dit.

Var lägren hölls

Fem av lägren (2 barnläger, 1 tonårsläger, 1 scout-läger och KDS) hölls på FMU:s lägergård i Sundom. Lägergården fungerar fint för dessa läger tack vare de stora gräsmattorna, goda möjligheter till rekreation och det nya köket som gör det lätt att laga mat där.

Två läger (1 barnläger och 1 tonårsläger) hölls på Toivonlinna i S:t Karins kommun, i samarbete med några pingstförsamlingar från södra Finland samt Metodistkyrkans ungdom. Det sista barnlägret anordnades i Jakobstad, på lägergården Svedja. I skrivande stund planeras även ett barnläger i Närpes på Fridskär.

Vi är glada över den lägersommar som varit! Be gärna för barnen och ungdomarna att det de fått med sig från lägren ska leda dem närmare Herren — och närmare varandra.

Text: Per-Richard Levälahti

Bilder: FMU

Soul - en körfestival för barn och unga

KÖRFESTIVAL Älskar du att sjunga? Då är Soul något för dig! Den 14-15 november fylls Jakobstad av sång när barn och ungdomar mellan 6 och 16 år samlas till en inspirerande körfestival. Under helgen får deltagarna sjunga tillsammans, lära sig nya sånger och framför allt ha roligt med musik och gemenskap.

Festivalen har två körer: en för 6-10-åringar och en för 11-16-åringar. Helgen avslutas med en konsert på söndagen i Schaumanssalen, där deltagarna får dela med sig av det de har övat på. Vi får också besök av våra gäster **Farlanda** och **Julianne Buchannon** från Chicago!

Välkommen med och låt din röst bli en del av något större. Soul är en helg fylld av sång, glädje, gemenskap och inspiration – och du behövs! Mer information och anmälan finns på: www.fmu.nu

Barn- och ungdomskörfestivalen ordnas i samarbete med en vuxenkörfestival. Läs mer om festivalen **Song of Hope** på: www.kyrkansungdom.fi/song-of-hope

Text: Per-Richard Levälähti

Bild: FMU

90 år av tro, gemenskap och efterföljelse

MIDVINTERVECKAN

I vinter är det dags igen för Midvinterveckan, en vecka med gemenskap, undervisning och möten med Gud.

I år samlas ungdomarna **29.12.2026-1.1.2027** i Betelchurch, Novia och gymnasiet i Ekenäs. Som talare medverkar **Simon Johansson** och **Hans Weichbrodt**, och årets Midvintervecka blir något alldeles extra, den firar nämligen 90 år!

Men mitt i jubileumsfirandet finns det viktigaste: ungdomarna och deras möte med Herren. Vi ber att Gud får beröra deras hjärtan, stärka deras tro och ge dem verktyg för ett liv i lärjungaskap och efterföljelse.

Be gärna med oss att Midvinterveckan får bli en plats där unga människor får möta Jesus, växa i sin tro och upptäcka glädjen i att följa honom, också när veckan är slut.

Mera information och anmälan hittar du så småningom på: www.midvinterveckan.fi

Text: Per-Richard Levälähti

Bild: FMU

SOUL KÖRFESTIVAL

För alla barn och unga

14-15 november
Jakobstad

Mer info & Anmälan

www.fmu.nu

pricken@fmu.nu

Arrangörer: FMU, Ebeneser, Betania, KU, Elim m.fl.

"Vi upplever att
det inte är tid att
backa, utan att
skörden är mogen."

För första gången på 120 år planerar Missionskyrkan i Finland att starta nya församlingar i Svenskfinland. Höstinsamlingen 2026 går därför till att samla in medel som ger dessa nya satsningar de ekonomiska förutsättningar som behövs innan de kan stå på egna ben.

Målet är att göra 3 eller 4 församlingsplanteringar under de närmaste åren.

Bild: Adobe Stocks.

Nya församlingar i Svenskfinland

Att vi tillsammans som samfund går in i ett skede av församlingsplantering är både historiskt och spännande. Vi ser i många delar av landet en stor längtan efter Jesus, och där är församlingsplantering en avgörande faktor för att lyckas kommunicera evangeliet och göra lärjungar.

I samtalen inom samfundsstyrelsen den senaste tiden har det utkristalliserats en klar framtidsstro och en nytänd pionjäranda. Vi upplever att det

inte är tid att backa, utan att skörden är mogen och att det är tid att plantera församlingar och se Guds rike växa till. Vi bedömer att det är möjligt med 3-4 församlingsplanteringar de närmaste åren.

På vissa orter innebär en församlingsplantering rent konkret en omstart eller revitalisering av en existerande, men idag kanske tynande, församling. Oavsett om det är en helt ny pionjärsatsning eller en revitalisering är det en del av

den församlingsplantering som vi ser behöver göras.

De insamlade medlen kommer att användas för att ge ekonomiskt stöd åt församlingsplanterare och till de strategiska satsningar som de gör.

I denna process behövs människor som ger av sin tid och ekonomiska medel. Även nya personresurser behövs. Men framför allt behövs **överlåtelse** och **bön**.

Så används insamlingen

De insamlade medlen kommer att användas för att ge ekonomiskt stöd åt församlingsplanterare och till de strategiska satsningar de gör.

TID
Människor ger av sin tid

RESURSER
Ekonomiska medel och personresurser

BÖN
Överlåtelse och bön inför den nya fasen

Din gåva gör skillnad!

Missionskyrkan i Finland
IBAN FI57 4055 1020 2570 71
referens 71110

MobilePay: 55058
välj Höstinsamlingen

Vi hoppas att du vill stå tillsammans i denna nya fas av församlingsplantering som Missionskyrkan i Finland nu går in för!

Insamlingstillstånd i Finland, med undantag av Åland: RA/2021/1616.
Landskapet Åland: ÅLR
2021/10685

FS MISSIONSINSAMLING

FRIKYRKLIG SAMVERKAN

Var med och dela evangeliet

I Finland finns människor från hela världen – och mitt ibland oss finns människor som ännu inte har hört evangeliet om Jesus.

Årets missionsinsamling inom **Frikyrklig Samverkan (FS)** går till **Joy Sadaks**:s evangelisationsarbete bland arabisktalande i Finland. Genom läger, gemenskap, undervisning och personliga möten skapas möjligheter att dela tron på Jesus och bygga broar mellan människor med olika språk, kulturer och religiös bakgrund.

Under villaavslutningshelgen samlades omkring 75 arabisktalande personer till ett läger på Humle. Cirka 35 av deltagarna var muslimer. De kom från olika delar av Finland och hade bakgrund bland annat i Sudan, Syrien, Irak och Egypten. Tillsammans fick de mötas i en varm gemenskap, sjunga lovsång och samtala om islam och Jesus. Många frågor väcktes och samtalen fortsatte långt efter det officiella programmet.

Det är mission nära oss

Människor som har flyttat från andra delar av världen finns nu i våra städer och samhällen. Genom Joy får de möta kristna, höra evangeliet och upptäcka att Jesus Kristus är en person som angår också dem. Din gåva är med och möjliggör dessa möten. Den kan bidra till att en dörr öppnas, ett samtal börjar, en vänskap växer och en människa får höra om Guds kärlek.

Var med i missionen genom att ge!

Gåvan betalas in till MKF via **Mobile Pay: 55058** (välj FS Missionsinsamling 2026) eller till Frikyrklig Samverkan på **kontonummer Aktia FI67 4970 4420 0270 39**. De insamlade medlen förmedlas vidare till Finlands svenska baptistsamfund och Joy:s evangelisationsarbete. Mer info om arbetet hittar du på: www.baptist.fi/joy

Text: Roger Andersson Bilder: baptist.fi

Info och förtydligande: tidigare kallades denna insamling Ansvarsveckan. Men för att inte förväxlas med kampanjen Ekumeniska ansvarsveckan som ordnas av Ekumeniska rådet i Finland, beslöt FS på årsmötet i maj att ändra namnet till Frikyrklig Samverkan rf:s missionsinsamling.

Lovsången under sommarkonferensen leddes av Andreas Forsberg med team från Borgå och Helsingfors.

En helg av hopp, enhet och nya steg

SOMMARKONFERENS Det är med stor tacksamhet och glädje vi ser tillbaka på detta års konferenshelg 5-7 juni i Andreaskyrkan, Helsingfors. Det var många härliga stunder i lovsång och tillbedjan inför Herren, och många uppmuntrande och även utmanande ord av de inbjudna talarna. Vi är tacksamma för **Krish Kandiah, Stefan Löf, Stefan Swärd, Ben Fernström** med team, **Anna Korkman Lopes** och **Markus Österlund** och allt de delade.

Hopp i en orolig värld

Krish Kandiah talade om att vi kan leva med hopp i en orolig värld eftersom allt är möjligt för Gud. Han utmanade den rädsla som finns för människor från andra kulturer och religioner, och påminde oss om att Jesus kallade lärjungarna att följa honom trots att de hade misslyckats, svikit, och övergett 22

honom. Gud väljer att involvera oss i sitt arbete i världen, och istället för att skydda och bevara det vi redan har, kallar Jesus oss att gå ut till alla folk för att vittna om den nåd vi själva fått ta emot. Löftet han gav sina lärjungar gäller än idag, och när vi går ut i världen med evangeliet är han med oss.

Krish talade även om hur evangeliet förändrar vårt sätt att se människor. Genom berättelsen om Rut och Boas visade han hur Gud ser värde där andra ser svaghet, utanförskap och problem: Rut var både änka och främling, men Boas såg henne med Guds ögon och mötte henne med respekt, generositet och omsorg. Vi ska inte bedöma människor utifrån status, bakgrund eller prestationer, utan utifrån det värde Gud redan har gett dem, och genom generositet, gästfrihet och omsorg om

människor i vår närhet kan vi omsätta vår tro i handling.

När Guds Ande verkar blir det omöjliga möjligt

Kärnbudskapet i Stefan Lövs predikan under festgudstjänsten var att Jesus redan har vunnit seger och att den helige Ande ger liv. Vi tjänar inte utifrån en position av nederlag utan utgående från Kristi seger, och när Guds Ande verkar blir det omöjliga möjligt: det som ser dött ut kan få nytt liv igen! Gud använder vanliga människor som dig och mig, och det avgörande här är inte våra resurser utan vår villighet och lydnad. Mose hade bara en stav, men Gud använde den. Det finns alltid ett steg att ta: frågan är inte om situationen är svår, utan om vi vågar tro och handla på det som Gud visar.

Under konferensen fick vi

mötas som bröder och systrar från många olika församlingar, generationer och sammanhang. Vi fick stå förenade genom tron på Jesus Kristus och längtan efter att söka Gud tillsammans, och trots våra olika bakgrunder stod vi sida vid sida som ett folk, med ett gemensamt hopp och en gemensam Herre.

- Det finns en kraft i att samlas tillsammans inför Herren i enhet! Vår förhoppning är att alla blev uppmuntrade, stärkta och utrustade för nästa etapp - vad det än må vara, säger **Roger Andersson**.

Som avslutning vill vi påminna om det som Stefan Löv lyfte fram i slutet av sin predikan, och det är att Gud ständigt frågar oss: "Vem ska jag sända? Vem vill gå?". Han poängterade att vi inte har några ursäkter, och att det enda som Gud vill är att vi ser vad vi har i våra händer och använder det. Att vi tar ett steg i tro. "För där vår förmåga tar slut, där tar Gud vid".

Text & Bild: Sabina Söderlund-Myllyharju

Petra Sten och Patrick Buss är vana konferensbesökare.

"Ett viktigt dygn tillsammans"

BÖNEDAGAR Pastorer och medarbetare inom Missionskyrkan i Finland samlades till sina årliga bönedagar 1-2 september vid Teopolis i Tammerfors. Dessa dagar hålls vanligen vid Fritidsgården i Utterö, Sundom, men detta år nu centralt mitt i landet. Tillfället var ett dygn kortare än vanligt på grund av att det blir gemensamma finlandssvenska medarbetardagar för alla frikyrkor en månad senare.

- Vi hade ett viktigt dygn tillsammans där vi fick be med och för varandra och för alla församlingar. De goda samtalen och den ärliga och otvungna gemenskapen gjorde oss alla mycket gott. Det är alltid lika värdefullt att få komma samman på det här sättet. Vi var ett 15-tal personer denna gång och Gud påminde oss om att vi står tillsammans i ett gemensamt uppdrag där vi tjänar på olika orter och i olika församlingar, säger Roger Andersson.

Utrymmena vid Teopolis (Suomen Vapaakirkko och Suomen teologinen opisto) är ypperliga för denna typ av samlingar; nära Tammerfors centrum, god mat i centrrets restaurang och tillgång till förmånlig logi på området.

Följande medarbetardagar hålls vid Nilsas i Sibbo 19-21 januari 2027.

*Text: Roger Andersson
Bild: Markus Linde*

Ester visar upp en grispiñata som hon håller på och monterar ihop.

Skolan börjar hemma hos familjen Gädda

För familjen Gädda börjar skoldagen inte med att barnen packar skolväskorna och går till klassrummet. I stället samlas familjen hemma till morgonandakt, frukost och dagens första uppgifter. Mats och Jenny Gädda har valt att själva ansvara för undervisningen av sina fyra barn – Ester (12), Emanuel (9), Samuel (7) och David (4). Bakom beslutet finns både en övertygelse om föräldrarnas ansvar, en kristen tro och en önskan om större frihet i familjens vardag.

Morgonrutinerna har efter hand blivit en naturlig del av livet

hemma hos familjen Gädda. Barnen börjar dagen med sådant som Mats gradvis tränar dem att klara själva. Där ingår både en kort morgongymnastik och andakt. Därefter har familjen en gemensam andakt, innan de äldre barnen tar itu med exempelvis matematik eller modersmål medan Jenny förbereder frukosten. Mats är med på morgonandakten om han hinner innan andra arbetsuppgifter kallar honom ut.

Efter frukosten fortsätter skoldagen enligt en läsordning.
– Vi har oftast tre ämnen på förmiddagen och två på eftermiddagen, berättar familjen.

Undervisningen bygger till stor del på läroböcker som familjen har köpt eller ärvt. Jenny sitter tillsammans med barnen och arbetar igenom materialet. Trots mängden digitala resurser försöker familjen hålla skärmtiden nere och använder nätet mer selektivt, till exempel för bilder och filmer.

Men allt lärande sker inte vid köksbordet.

Barnen går på kurser vid Närpes vuxeninstitut och har provat bland annat orientering, friidrott, skidåkning, piano, fiol och konst. Ester har dessutom hållit på med kickboxning, ridning och körsång. En dag i

veckan brukar familjen träffa andra hemundervisande familjer för utflykter, vandring, bollspel eller andra aktiviteter.

För Mats och Jenny är det också en del av själva tanken bakom hemundervisningen: lärandet behöver inte begränsas till vissa timmar eller ett klassrum.

– Vi ser livet som en möjlighet att ständigt lära sig nytt. Vi försöker ta de tillfällen och möjligheter som ges för inläringen.

Ett ansvar inför Gud

Det var Mats som först började fundera på hemundervisning. Han hade mött människor som själva blivit undervisade hemma och sett att det hade gått bra för dem senare i livet.

Men frågan handlade också om något djupare. Mats upplevde ett allvar inför Gud i fråga om ansvaret för barnens fostran. Jenny var betydligt mer tveksam.

– Hon visste inte om hon skulle klara av det. Hon funderade också på om barnens sociala behov skulle tillfredsställas, berättar familjen.

Den kristna tron är alltså inte bara något som lagts till den vanliga undervisningen. Den är en viktig del av hur Mats och Jenny ser på sitt föräldraskap.

– Vi tänker att vi som föräldrar är ansvariga inför Gud att lära våra barn att följa Jesus.

Det märks konkret genom morgonandakt och kvällsbön, men också i undervisningen. När familjen läser om naturen talar de om skapelsen och Gud som skapare. När barnen möter idéer eller värderingar i litteraturen som föräldrarna uppfattar står i konflikt med Bibeln diskuterar de dem tillsammans. Samtidigt vill Mats och Jenny inte att barnen ska växa upp utan kontakt med människor som tänker annorlunda.

– Vi inser att våra barn behöver lära sig att leva i en miljö där människor inte tror som dem.

Genom hobbyer och andra

grupper får barnen möta olika människor. Föräldrarna beskriver en av sina egna utmaningar som att hitta balansen mellan att skydda barnen och att förbereda dem för ett samhälle där familjens övertygelse inte delas av alla.

– Vår utmaning som hemundervisande föräldrar blir att inte överbeskydda våra barn så att de blir blåögda. Vi vill gradvis träna dem att leva ”i världen, men inte av världen”.

Men hur blir det med kompisarna?

Just barnens sociala liv är förmodligen en av de första frågor som väcks när hemundervisning kommer på tal. Det var också en av Jennys egna farhågor innan familjen började.

Med fyra barn i familjen saknas förstås inte social träning på hemmaplan.

– De får nöta och stöta på varandra mycket. På gott och ont. Alla prövas i tålamod.

Barnens närmaste vänner bor däremot i andra byar och kan därför inte alltid träffas spontant. Vännerna möts framför allt genom hobbyer och andra aktiviteter. Några av vännerna hemundervisas också, vilket gör att de kan träffas oftare. Enligt familjen möter barnen andra barn minst fyra dagar under en vanlig vecka.

Föräldrarna förnekar samtidigt inte att något går förlorat.

– Barnen går miste om en del grupparbeten och att träffa många olika personer.

Men de ser också en vinst:

Rastpaus på utflykt med vänner på Björkö vandringsled.

barnen får betydligt mer tid tillsammans med sina föräldrar.

Och barnen har inte alltid varit odelat positiva. Ester har periodvis önskat att få gå i en vanlig skola. Det var särskilt tydligt under andra och tredje klass. Hon är social och har ibland saknat att ha fler människor omkring sig. Även syskonbråk kan göra det intensivt att både leva och gå i skola tillsammans.

En mycket konkret sak som barnen saknat är möjligheten att delta i Stafettkarnevalen.

Frihet – men inte frihet från läroplanen

Att hemundervisa innebär inte att föräldrarna helt fritt kan bestämma vad barnen behöver lära sig.

Familjen Gädde beskriver det som att de har stor frihet när det gäller hur de undervisar, men att de samtidigt behöver förhålla sig till målen

i läroplanen. Läroböckerna har blivit ett praktiskt sätt att göra det utan att hela tiden behöva kontrollera varje mål direkt mot läroplanen.

Det stämmer också med Utbildningsstyrelsens beskrivning. Finland har läroplikt, inte skolplikt. Vårdnadshavaren kan välja hemundervisning utan att ansöka om tillstånd, men tar då själv ansvar för att barnet får kunskaper och färdigheter som motsvarar den grundläggande utbildningens lärokurs. Kommunen har i sin tur skyldighet att följa barnets framsteg.

Familjen Gädde har vanligtvis träffat den lärare som följer deras kunskapsutveckling en gång om året. Mats och Jenny är positiva till uppföljningen – så positiva att de faktiskt skulle vilja ha mer av den.

– Vi skulle gärna se att barnet får träffa läraren två eller tre gånger per år för att få mera professionell feedback.

När mamma måste vara både lärare och domare

Friheten har samtidigt ett pris. Föräldern blir inte bara förälder utan får också bära ett stort ansvar för undervisning, planering och uppföljning.

För Jenny har en av de största utmaningarna varit något helt annat än multiplikationstabeller och grammatik: att försöka undervisa samtidigt som hon måste reda ut konflikter mellan syskonen.

Hon beskriver det som att ibland behöva vara både "polis och domare".

Slöjden har också varit en utmaning eftersom hon inte ser sig som särskilt teknisk. Planering och organisering har inte heller alltid varit enkelt. Flera gånger har Jenny varit nära att ge upp. Då har Mats uppmuntrat henne att fortsätta.

Men familjen upplever samtidigt en frihet som är svår att få i ett vanligt skolliv. När

Friidrott med vännerna Aaron (mellan Emanuel och Ester) och Axel. De hemskolas också.

familjen ville delta i en konferens i Tyskland kunde de resa bort en vecka utan särskilda skolarrangemang. Möjligheten att regelbundet göra utflykter hör också till det de uppskattar mest.

När familjer flyttar för att få undervisa hemma

På andra sidan Östersjön har frågan om hemundervisning fått en helt annan laddning.

I Sverige är utrymmet för hemundervisning mycket begränsat. Det har gjort att svenska familjer har flyttat till Åland, där hemundervisning är möjlig. Hösten 2024 hemundervisades 132 barn på Åland, jämfört med 11 år 2012. Ålands landskapsregering uppgav att strax under 90 procent av de hemundervisade barnen år 2023 var födda i Sverige.

Familjen Gädda tror att orsakerna varierar. För vissa handlar det om värderingar och livsåskådning. Andra har barn som vantrivs, mår dåligt eller utsätts för mobbning. Ytterligare andra är missnöjda med skolans resultat eller anser att de själva kan erbjuda en bättre undervisning.

Svenska Yle rapporterade 2025 att närmare 70 svenska familjer hade flyttat till Åland för att hemundervisa sina barn. I granskningen förekommer bland annat familjer med barn som haft stora svårigheter i den svenska skolmiljön och barn med neuropsykiatriska diagnoser som inte upplevts få tillräckligt stöd.

Utvecklingen har samtidigt väckt myndighetsoro kring tillsynen och barnens rätt till utbildning. På Åland kontrolleras de hemundervisade barnens kunskaper regelbundet av tillsynslärare. Yles granskning rapporterade också om tillsynslärare som upplevt hotfullt eller osakligt bemötande från vissa vårdnadshavare. Det är en konkret

konflikt kring tillsynen, men bör inte generaliseras till hemundervisande familjer som grupp.

Sveriges skolminister **Lotta Edholm** beskrev 2025 de svenska familjernas flytt som ett misslyckande för det svenska skolsystemet, särskilt när barn inte fått det stöd de behöver. Samtidigt argumenterade hon för att skolans uppdrag också är socialt: barn ska möta andra barn och vuxna utanför den krets de själva eller föräldrarna skulle ha valt.

För familjen Gädda landar frågan ytterst i vem som bär ansvaret för barnet.

– Enligt Bibeln är vi som föräldrar ansvariga för våra barn inför Gud oberoende vilken skola de går i. Vi kan inte ge över ansvaret till någon annan. Vi kan delegera själva undervisningen men inte ansvaret.

Ett år i taget

Familjen Gädda har inte fattat något beslut om att barnen till varje pris ska undervisas hemma ända till nionde klass.

– Vi tar ett år i gången. Livet kan ändras snabbt och vi behöver kunna anpassa oss och se hur Herren leder oss.

Men om allt fungerar skulle Mats och Jenny gärna fortsätta genom hela grundskolan.

På vägen har de mött både nyfikenhet och skepsis. Den vill de försöka bemöta med tålamod.

– Vi ser samtidigt detta som en chans att berätta om denna möjlighet för andra.

Text: Markus Linde

Bilder: privata

FAKTA | Hemundervisning och läroplikt

Finland har läroplikt

– **inte skolplikt.** Ett barn kan fullgöra den grundläggande utbildningens lärokurs genom hemundervisning. Inget myndighetstillstånd krävs; vårdnadshavaren meddelar boendekommunen och tar ansvar för studierna och barnets framsteg.

Alla centrala mål ska

omfattas. Hemundervisningen ska ge kunskaper som motsvarar den grundläggande utbildningens lärokurs. Gemensamma läroämnen kan inte väljas bort genom vårdnadshavarens beslut.

Kommunen övervakar

framstegen. Kommunen ska följa den läropliktigas framsteg. Lagen reglerar inte exakt hur den praktiska övervakningen ska ordnas, utan det bestäms lokalt.

Familjen bär ett större

praktiskt ansvar. Kommunen är inte skyldig att ge hemundervisade barn samma förmåner som skolelever, såsom avgiftsfria läromedel, skolmat, skoltransport, elevvård eller stöd för lärande.

Åland sticker ut.

År 2024 fanns 132 hemundervisade barn på Åland, mot 11 år 2012. För 2023 uppgav landskapsregeringen att strax under 90 procent av de hemundervisade barnen var födda i Sverige.

Tillsynen har blivit en omdebatterad fråga.

Åländska myndigheter har lyft behovet av likvärdig utbildning och fungerande tillsyn. En officiell årsredovisning konstaterade redan 2020 att ett system för att garantera likvärdig utbildning för hemundervisade saknades.

Kyrka för en tid som denna

MEDARBETARDAGAR

Den 29 september–1 oktober samlades omkring 60 personer vid Aitokeskus utanför Tammerfors för frikyrkornas gemensamma medarbetardagar. Under temat *"Kyrka för en tid som denna"* fick deltagare från olika församlingar och samfund mötas, dela erfarenheter och tillsammans söka vägledning för den tid vi lever i.

Dagarna innehöll en blandning av undervisning, seminarier och gruppsamtal, men också gemensam lovsång och bön. Det gavs gott om möjligheter till både fördjupning och gemenskap – och naturligtvis fanns det också tid för god mat och bastu. Gästtalare under en del av dagarna var **Simon Holst** från Skövde i Sverige, som medverkade i undervisningen.

- Att få mötas över församlings- och samfundsgränserna är både viktigt och värdefullt. När vi delar erfarenheter, uppmuntrar varandra och tillsammans söker Guds ledning kan vi hjälpa varandra en bit på färden, säger Roger Andersson.

Medarbetardagarna arrangerades av **Frikyrklig Samverkan rf**.

Text och bild: Roger Andersson

Störst är kärleken

"Allt har sin tid, det finns en tid för allt som sker under himlen: en tid att födas och en tid att dö". (Predikaren 3:1–2.)

Vi har den här sommaren drabbats av den djupa sorg som hör samman med tiden för att dö när **Börje Granberg** hastigt lämnade oss den 10 juni. Han lämnar ett stort tomrum i Sibbo friförsamling, som han betjänade med alla sina förmågor och där han var trogen under många decennier. Ingen annan kan fylla hans plats. Lika lite som kroppens delar kan ersätta varandra eller ta varandras plats. *"Ni är alltså Kristi kropp och var för sig delar av den."* (1 Kor 12:27.)

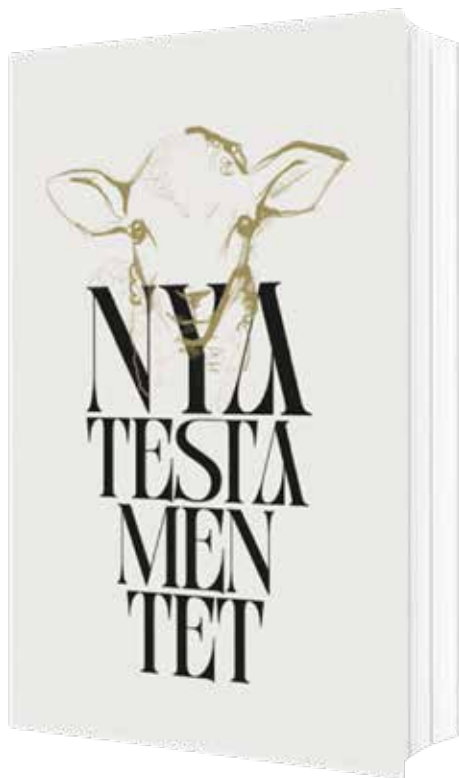
Både parentationen och minnesstunden vittnade om att Börje verkligen levde ut sin tro i praktiken. Många olika personer berättade om hur hjälpsam Börje var, hur han ställde sina fötter och händer i de behövandes tjänst. Hur han frikostigt delade med sig av allt han var och kunde. Och hur han såg människor genom alldeles speciella glasögon. *"Alla i Gesterby är goda människor, sett genom Börjes ögon"*, löd en kommentar. Det här är ett arv som vi alla kan få del av och ta till oss – att se välviligt på människor, att se dem genom en Börjeblick. Eller sagt med Bibelns ord: *"Var innerligt tillgivna varandra i syskonkärlek. Överträffa varandra i ömsesidig aktning."* (Rom 12:10.)

Paulus talar om kärleken inom en församling, men i andra Petrus-brevet ser vi sju steg till en fullt utvecklad kristen karaktär där det sjunde steget är kärlek till *alla* människor. *"Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan, i gudsfruktan syskonkärlek och i syskonkärleken kärlek till alla människor."* (2 Petr 1:5–7.)

Vi kan bli inspirerade av Börjes liv att på det här sättet visa tron också i våra liv och att tillsammans fortsätta växa mot den vackra bild som Petrus målar upp av en kristen människas inre natur. Stadigt förankrade i Guds kärlek, förvissade om att *"...varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre."* (Rom 8:38–39.)

Börje är nu innesluten i den här största möjliga kärleken, och vi får fortsätta omsluta hans närmaste familj i våra tankar och böner.

Text: Maria L-H Bild: privat

NT 2026 är en ny översättning av Nya testamentet som offentliggjordes 24 september 2026 i samband med Bok- och biblioteksmässan i Göteborg i Sverige.

Översättningen ägs och ges ut av Svenska bibelsällskapet.

Idag är det 500 år sedan den första svenska översättningen av Nya testamentet gavs ut.

Gud talar till oss på svenska

NYA TESTAMENTET Man var på alerten i Sveas rike, som Finland var en del av på 1500-talet. Den färskas boktryckarkonsten gav helt nya möjligheter att mångfaldiga skriven text och man utnyttjade snabbt den nya och revolutionerande tekniken till att få ut Guds ord till folket.

Guds ord på folkets eget språk

Latinet hade dittills varit det dominerande Bibelspråket i kyrkan, men nu skulle Ordet bli tillgängligt för kyrkobesökarna på deras eget språk. Nya testamentet på svenska utkom på sensommaren 1526. Boken hade titeln *"Iesus. Thet Nyia Testamentit på Swensko"*.

Den händelsen gjorde, som sagt, Guds ord tillgängligt för gemene man och var en viktig del i reformationen. Men inte bara det, händelsen skapade

också ett enhetligt svenskt skriftspråk. NT 1526 fick stor betydelse för svenska språkets utveckling överlag och man kan nästan säga att svenska språket också firar 500 år i år.

Första upplagan av NT 1526 trycktes i 1000 exemplar. Det räckte till alla kyrkoherdar i Sverige (och Finland). Nu kunde de läsa predikotexten på ett språk som åhörarna förstod. Samtidigt ökade kravet på prästerna, eftersom åhörarna efterhand själva hade ett Nya testamente som de kunde följa med i. Prästernas försprång försvann när de inte kunde gömma sig bakom latinet längre. En sund utveckling!

Från Gustav Vasa till Karl XII

Snart kom också hela Bibeln i tryck. Det tog bara 15 år att även få Gamla Testamentet

översatt. Snabba ryck på den tiden! 1541 utkom den första officiella svenska Bibeln, kallad Gustav Vasa Bibel. Översättningen byggde på reformationens bibelöversättningar.

Senare kom också Gustav II Adolfs Bibel 1618 och Karl XII Bibel 1703, men dessa var enbart bearbetningar av Gustav Vasas Bibel, alltså inga nyöversättningar. På 1800-talet läste Lina Sandell och hennes generation gärna engelska King James Version från 1611. Det skulle dröja 391 år innan nästa officiella översättningen gavs ut 1917. Då hade den statliga bibel-kommissionen suttit i 144 år och hunnit med ett antal generationsväxlingar...

En formell översättning

Den här nya officiella översättning bär inget kunganamn, som de tidigare utgåvorna, men det står ändå på försättsbladet

att översättningen är "gillad och stadfäst av KONUNGEN år 1917". Redan från början hade den översättningen ett ganska otympligt och formellt språk. Det ser man väldigt tydligt vid en jämförelse med 1883 års provöversättning, som hade ett betydligt ledigare språk. Vi som växte upp på 60 och 70-talet kunde alltså haft en mera läsvänlig Bibel, om man inte hade valt ett mera formaliserat språk 1917.

Genom åren har det dessutom utkommit en hel mängd privata översättningar. Fjellstedt, Waldenström, Åkesson och många fler gav sig i kast med översättningsarbetet. En av de populäraste på senare år är nog Hedegårds översättning av NT. Den har ett ledigt språk. Den officiella efterträdaren till 1917 års Bibel är den statliga bibelkommissionens översättning av NT 1981. Gamla Testamentet blev klart år 1999 och hela Bibeln utkom år 2000. Bägge är uppkallade efter året då de utgavs. Ingen kung är

inkopplad. På försättsbladet står enbart "Bibelkommissionens översättning".

Många biblar, en gemensam brist

Precis som 1917 års Bibel blev Bibel 2000 officiell kyrkobibel inom den lutherska kyrkan i Finland och Sverige. Inom frikyrkligheten och bland väckelserörelser har däremot Svenska Folkbibelns översättning (1998 & 2015) fått större genomslag. Det ska därför bli spännande att se vad som händer med den nu aktuella nyöversättningen av Nya Testamentet som ges ut detta jubileumsår. Hur tas den emot och var landar den?

Det är alltså frågan om nästa officiella Bibel-utgåva, som precis som de föregående är namngiven efter årtalet. Den heter kort och gott NT 2026 och lanserades den 24 september i år. Den utges av Svenska bibelkommissionen, men till skillnad från föregående är den kommissionen fränkopplad svenska staten.

Detta jubileumsår har även två andra översättningar lanserats denna sommar. Först kom Reformationsbibeln, inspirerad av Karl XII Bibel och King James Version samt Svenska Standardbibeln som är utgiven av stiftelsen Svenska Folkbibeln. Det råder alltså ingen brist på Biblar, som är översatta till svenska. Gud talar till oss på svenska!! Men trots det behöver vi påminna varandra om att de flesta människor som vi kommer i kontakt med läser en översättning som inte finns i tryck. De läser våra liv!

Den viktigaste uppgiften

Därför är vår viktigaste uppgift inte att fundera på olika alternativ till översättning av den skrivna texten. Vår överlägset viktigaste uppgift är att låta Ordet bli kött i våra liv. Det vill säga: du och jag lever ut det Ord som vi har tagit in.

Gud välsigne oss i den uppgiften!

Text: Seth Jacobson

Bild: Svenska Bibelsällskapet

Seth Ruben Jacobson är född i Pörtom (48 km söder om Vasa) år 1956 och bor just nu i Kaskö (48 km söder om Pörtom). Det är hans trettioandra adress genom åren – i Svenskfinland, Sverige och på Åland.

- Mitt liv är alltså ett korsord med 32 rutor. Olika innehåll, vissa bildar ett mönster – ett ord på tvären eller höjden. Där finns också svarta rutor – även de har sin uppgift.

Nykter och vaksam – genom livet och på vägen

Förutom 'nomad' är Seth en ordbrukare och bokstavsskötare, med "kors-ord" och "kors-vägar" som vanligt tema i predikan och bön, transport och samtal. (*Kolla gärna in bibelkryssat på sidan 31, red.anm.*)

Seth har varit pastor i 25 år och taxichaufför halva den tiden. Han är gift för andra gången, nu med **Gun-Britt** – en gammal ungdomskärlek.

- Jag har tre egna barn och tre barnbarn plus tre bonusbarn och fem bonusbarnbarn. Hälften av dem inom landets gränser och hälften alldeles för långt borta...

Pensionärlivet är spännande, innehållsmättat och överraskande.

- Man vet aldrig på vilka vägar Herren leder. Just nu är vi (min fru och jag) aktivt engagerade i

bönearbete och nätverksbygge – dels lokalt i Närpes, med Missionskyrkan och vårt hem i Kaskö som samlingspunkter – dels i vidare cirklar över såväl språk-, samlings- och nationsgränser.

I bönen behövs samstämmighet och harmoni. Det finns mycket att be för i en tid som denna. Och att aktivt lyssna in Herrens anvisningar och ledning. Samtidigt gäller det att vara nykter och vaksam – som Ordet lär oss (1 Petr 5:8, 1 Tess 5:6, m.fl.).

- Avslutar med kung Davids ord: *Herren är min herde. Han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull. Han är min tröst och mitt skydd i den mörka dalen och han dukar för mig ett bord i mina ovänners åsyn (fritt efter Ps 23).*

Bibelkryss

500 år sedan Nya Testamentet kom på svenska

V=Vågräta

L=Lodräta

Bibelhänvisningarna gäller Svenska Folkbibeln 1998.

Skriv ner bokstäverna i ruta nr 23, 8, 37, 24, 9, 4, 24, 28, 25. De bildar ett aktuellt ord från 15 aug 2026 i Stockholm. Skicka ordet som SMS till +358 44 953 0289, plus ditt namn och din gatuadress för bokutlottning - senast 31 oktober 2026.

- V1** Lillebror i brunnen och Jesu styvpappa hette så
V5 "Furstinna" - maka till Abraham (1 Mos 17)
V6 Isak Abrahamsson (fotbollsspelare - eller löftesson?)
V8 Ingvar Kamprad (entreprenör)
V9 Lea Ignatius (målare)
V10 "Inte mitt folk", son till profeten Hosea. (Hos 1)
V12 "Pappa" på arameiska. Jesus använde det (Mark 14)
V13 Pekka Canth (ingenjör)
V15 Fick högra örat avhugget med svärd. (Joh 18)
V19 Pernilla Glaser (författare)
V20 "Vindfläkt" - världens första mordoffer (1 Mos 4)
V21 Son till Simon från Cyrene. Fick hälsning av Paulus (Mark 15; Rom 16)
V23 Fortskaffningsmedel på Gennesarets sjö (Mark 3)
V24 Edmund Serem (löpare)
V25 Kristen kvinna i Joppe. Kallades även Dorkas (Apg 9)
V26 Ingrid Lomfors (historiker)
V28 "Hans utseende var som blixten och hans kläder var vita som ..." (Matt 28)
V30 Inspektionen för vård och omsorg -- (i Sverige)
V32 Av tolv bröder var Benjamin den... (1 Mos 44)
V35 Kemisk förening av grundämne med syre
V36 Patricia Rodas (fotograf)
V37 Enl Upp 19. Lammet är brudgummen och för samlingen är...
V38 Nancy Eriksson (politiker)

- L1** Tredje patriarken eller Sebedeus ene son (2 Mos 3; Matt 4)
L2 Olga Ruin (filmkritiker)
L3 En av Davids hjältar, en herodit (2 Sam 23)
L4 En Jesu lärjunge eller lyhörd diakon (Joh 1; Apg 8)
L5 Paulus' lovsjungande fångelsekompis (Apg 16)
L7 Anders Ingves (idrottsledare)
L11 Avsiktlig släckning av ofött liv
L14 Carl Gustav Severin (missionär)
L15 "Matmor" - Uppassande syster i Betania (Joh 12)
L16 Anders Bäckman (cyklist)
L17 Ett mörgrikt ben i underkäken hos fåglar
L18 Katrina Leskanich (sångerska)
L22 Landshövding som förhörde Paulus (Apg 23)
L23 Hett besjunget finskt svett-rum
L27 Tjänsteflicka som öppnade dörr åt Petrus (Apg 12)
L29 Typ Sackeus hoppriktning. Liknar 'den' fast tvärtom (Luk 19)
L31 Jesus förvandlade sex krukor vatten till... (Joh 2)
L32 Snurrig, vimmelkantig, uppsluppen, norskt väder
L33 Gabriel Bortoleto (Formel 1-förare)
L34 Susanne Reuter (skådespelare)
L35 Ofta på på-knapp

Kryss: Seth Jacobson

MID VINTER VECKAN

90-årsjubileum

28.12.2026-1.1.2027 i Ekenäs

HANS WEICHBRODT | SIMON JOHANSSON

LOVSÅNG | WORKSHOPS | NYÅRSFEST

www.midvinterveckan.fi